

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: QE

Tožena stranka: Sun Express Deutschland GmbH

Zadeva je bila s sklepom Sodišča z dne 22. avgusta 2018 izbrisana iz vpisnika Sodišča.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour constitutionnelle (Belgija) 2. avgusta 2018 – Ordre des barreaux francophones et germanophone, Académie Fiscale ASBL, UA, Liga voor Mensenrechten ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL, VZ, WY, XX/Conseil des ministres

(Zadeva C-520/18)

(2018/C 408/52)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour constitutionnelle

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Ordre des barreaux francophones et germanophone, Académie Fiscale ASBL, UA, Liga voor Mensenrechten ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL, VZ, WY, XX

Tožena stranka: Conseil des ministres

Druga stranka: Child Focus

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 15(1) Direktive 2002/58/ES ⁽¹⁾ v povezavi s pravico do varnosti, ki jo zagotavlja člen 6 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, in pravico do spoštovanja osebnih podatkov, kot jo zagotavljajo členi 7, 8 in 52(1) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, kakršna je v postopku v glavni stvari, ki določa splošno obveznost, da operaterji in ponudniki storitev elektronskih komunikacij hranijo podatke o prometu in lokaciji v smislu Direktive 2002/58/ES, ki jih ustvarijo ali obdelajo pri opravljanju teh storitev, pri čemer cilj te nacionalne zakonodaje ni le preiskovanje, odkrivanje in pregon hudega kriminala, temveč tudi zagotavljanje državne varnosti, obrambe in javne varnosti, preiskovanje, odkrivanje in pregon drugih dejanj, ki niso hudi kriminal, ali preprečevanje prepovedane uporabe sistemov elektronskih komunikacij ali doseganje drugih ciljev, ki so naštetih v členu 23(1) Uredbe (EU) 2016/679, ⁽²⁾ ob tem da so v zvezi s to obveznostjo v tej zakonodaji natančno določena jamstva glede hrambe in dostopa do podatkov?
2. Ali je treba člen 15(1) Direktive 2002/58/ES v povezavi s členi 4, 7, 8, 11 in 52(1) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, kakršna je v postopku v glavni stvari, ki določa splošno obveznost, da operaterji in ponudniki storitev elektronskih komunikacij hranijo podatke o prometu in lokaciji v smislu Direktive 2002/58/ES, ki jih ustvarijo ali obdelajo pri opravljanju teh storitev, če je cilj te zakonodaje med drugim izpolnitev pozitivnih obveznosti, ki jih ima organ na podlagi členov 4 in 8 Listine, da sprejme zakonski okvir, ki omogoča učinkovito kazensko preiskavo in učinkovito kaznovanje spolnih zlorab mladoletnikov in ki omogoča uspešno identifikacijo storilcev teh kaznivih dejanj, tudi kadar se uporabijo sredstva za elektronsko komuniciranje?

3. Če bi Cour constitutionnelle (ustavno sodišče) na podlagi odgovorov na prvo ali drugo vprašanje za predhodno odločanje ugotovilo, da izpodbijani zakon krši eno ali več obveznosti, ki izhajajo iz določb, omenjenih v teh vprašanjih, ali lahko odloči, da se učinki loi du 29 mai 2016 relative à la collecte et à la conservation des données dans le secteur des communications électroniques (zakon z dne 29. maja 2016 o zbiranju in hrabi podatkov na področju elektronskih komunikacij) začasno ohranijo, da se prepreči pravna negotovost in da se omogoči, da se prej zbrani in ohranjeni podatki še naprej lahko uporabljajo za cilje, navedene v zakonu?

⁽¹⁾ Direktiva 2002/58/ES evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 29, str. 514).

⁽²⁾ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Audiencia Nacional (Španija) 8. avgusta 2018 – Engie Cartagena S.L./Ministerio para la Transición Ecológica (prej, Ministerio de Industria, Energía y Turismo)

(Zadeva C-523/18)

(2018/C 408/53)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Audiencia Nacional

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Engie Cartagena S.L.

Tožena stranka: Ministerio para la Transición Ecológica (prej, Ministerio de Industria, Energía y Turismo)

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali pomeni zakonska določba iz tretje dopolnilne določbe Real Decreto-Ley 14/2010 „Financiación de planes de ahorro y eficiencia energética para los años 2011, 2012 y 2013“ (kraljeva uredba-zakon 14/2010 „Financiranje načrtov za prihranek energije in energetske učinkovitost v letih 2011, 2012 in 2013“) obveznost javne storitve v skladu s členom 3 (2) direktiv 2003/54/ES ⁽¹⁾ in 2009/72/ES ⁽²⁾:

„1. Zneski v breme elektroenergetskega sistema za namene financiranja akcijskega načrta za obdobje 2008–2012, potrjenega z Acuerdo de Consejo de Ministros de 8 de julio de 2005, por el que se concretan las medidas del documento de ‚Estrategia de ahorro y eficiencia energética en España 2004-2012‘ aprobado por Acuerdo de Consejo de Ministros de 28 de noviembre de 2003 (sklep sveta ministrov z dne 8. julija 2005 o določitvi ukrepov iz dokumenta z naslovom ‚Strategija prihranka energije in energetske učinkovitosti v Španiji za obdobje 2004–2012‘, ki je bil potrjen s sklepom sveta ministrov z dne 28. novembra 2003), predvideni za leti 2011 in 2012 v višini 270 milijonov EUR oziroma 250 milijonov EUR, se bodo financirali s prispevki vseh proizvodnih podjetij v skladu z odstotki, navedenimi v spodnji tabeli: